

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

REGLEMENTĂRI PRIVIND ACTIVITATEA ȘI OCUPAȚIA DE GHID TURISTIC

studiu documentar

septembrie 2022

Lucrările elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă au caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților. Documentele legislative oficiale au fost consultate în limba de origine, iar traducerea informațiilor relevante selectate nu reprezintă o traducere oficială, fiind furnizată ca un mijloc de înțelegere a unui document original, scris în altă limbă. Baza de date cuprinzând totalitatea studiilor elaborate de Direcția studii și documentare legislativă poate fi accesată prin intermediul paginii de Intranet a Camerei Deputaților la adresa:

<http://www.cdep.ro/infoparl/dip.studii?par1=2021>

Documentare și sinteză: Aurora Trănescu
consilier parlamentar, Direcția studii și documentare legislativă
Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sect.5, București
Tel: 021.316.03.65; 021.414.13.50/ 51, Interior 1350/1349, camera 5070
E-mail: doc@cdep.ro

CUPRINS

INTRODUCERE	4
AUSTRIA	8
CEHIA	8
CROAȚIA.....	9
ELVEȚIA	10
FRANȚA	11
GERMANIA.....	13
GRECIA	15
POLONIA.....	16
PORTUGALIA	18
REGATUL UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD	19
SPANIA.....	20
STATELE UNITE ALE AMERICII	21
WASHINGTON	21
NEW YORK	22
PHILADELPHIA	22
GHIZI MONTANI.....	23
WEBOGRAFIE	25

Introducere

Generic, ghidul turistic este acea persoană care îndrumă în mod profesionist turiștii sau vizitatorii în zone, locații și alte facilități selectate, oferindu-le informații profesionale, training și îndrumare, în conformitate cu natura contractuală a furnizării serviciilor (de ghidaj). Profesia de ghid turistic include categorii care țin de specificul diverselor zone și activități; astfel, se poate vorbi de:

- ghid turistic urban;
- ghid pentru regiuni de interes turistic/ rute turistice;
- ghid-lector specializat în patrimoniul muzeal-monumental (muzee, clădiri istorice, alte monumente de for public);
- ghid-însoțitor (*tour guide*) - persoană care are grijă de turiști și supraveghează modul de prestare a serviciilor pentru aceștia în numele organizatorului și care oferă informații de bază despre țara și locul vizitat;
- ghid însoțitor (ghid de traseu, care-și desfășoară activitatea într-un vehicul în mișcare - autocar de exemplu);
- ghid de turism religios și pelerinaj;
- ghid montan - pentru zonele montane; poate fi lider montan, ghid de schi, de escaladă, de *mountain bike* etc.

În ceea ce privește modul de exercitare a profesiei de ghid turistic, există două mari sisteme: fie complet reglementat, fie complet nereglementat. Între aceste două limite există o diversitate de variante intermediare, care depind de specificul turistic al țării, de organizarea teritorială și de cultura locală.

În țările sau regiunile în care turismul reprezintă o importantă resursă economică există tendința instituirii unor reglementări și formalități detaliate. În primul rând, există cerința calificării profesionale prin cursuri de profil. Programele acestor cursuri pot fi stabilite prin norme publice (ex. Austria, Croația, Franța etc) sau pot rămâne la latitudinea asociațiilor profesionale, instituțiilor de învățământ sau a operatorilor de turism (ex. Regatul Unit, Elveția, Germania etc.). În al doilea rând, după promovarea examenului de absolvire al unui curs și obținerea diplomei aferente, persoana care dorește să devină ghid turistic solicită autorității publice de profil emiterea autorizației oficiale de ghid turistic sau a așa numitului *ecuson* (ex. Austria, Franța, Spania etc).

Au loc astfel două etape: prima este de calificare profesională, iar a doua de autorizare administrativă a ghizilor turistici.

La extrema cealaltă, există țări sau regiuni în care pentru a profesa ca ghid turistic nu este obligatorie vreo calificare sau autorizație oficială. Exemple în acest sens sunt Germania, Cehia, Regatul Unit al Marii Britanii, majoritatea orașelor din Statele Unite ale Americii etc. În cazul acestor țări există însă cursuri de formare oferite de asociațiile profesionale,

instituțiile de învățământ sau de operatorii de turism. Aceste organizații oferă formare, diplome specifice precum și recunoașterea profesională și promovare a titularilor. Ocupația reprezintă frecvent o a doua profesie.

Există, de asemenea, un sistem intermediar întâlnit în statele federale sau cu puternice administrații regionale. Astfel, autorizațiile de ghid turistic sunt emise de autoritățile locale, regionale, ale comunităților autonome, după reguli specifice regiunii (ex. Spania, Grecia etc). În unele cazuri, pentru reducerea birocrăției, certificatul de calificare profesională are rol și de autorizație de liberă practică; un exemplu este cel al orașelor americane Washington și New York, unde examenul de ghid turistic este asemănător celui de legislație auto din România, mai precis implică un test grilă cu un număr de întrebări dintr-o bibliografie recomandată, iar odată trecut acest test se emite autorizația/ ecusonul de ghid turistic, fără o altă formalitate.

Demn de menționat este și cazul de de-reglementare a autorizării profesiei de ghid turistic ce a avut loc în Portugalia în anul 2011. Astfel, Legea nr. 92/2011 a simplificat accesul la mai multe profesii prin eliminarea cursurilor de formare obligatorii, a certificatelor de formare profesională și a atestatelor profesionale. De la intrarea în vigoare a acestui act legislativ, ghizii-interpreți, traducătorii, șoferii de turism și managerii de turism nu mai au nevoie de diplome, certificate de formare profesională sau atestate profesionale. Profesiile nu mai sunt reglementate.

Un caz pe care l-am putea numi de de-reglementare privește orașul american Philadelphia, unde tentativa autorităților orașenești de a reglementa profesia a fost oprită de un grup de ghizi locali care au acționat în justiție administrația orașului invocând dreptul la liberă exprimare - care nu poate fi autorizat de o instituție publică. Argumentul reclamantilor a fost că legea privind autorizarea ghizilor turistici „va impune o restricție prealabilă neconstituțională asupra reclamantilor, cerându-le să se abțină de la a vorbi până când vor trece un examen și vor primi permisiunea unei agenții administrative”¹. În urma demersului, autoritățile orașenești au retras proiectul de lege, iar în prezent certificatele profesionale sunt oferite de Asociația Ghizilor din Philadelphia.

Există în unele medii percepția că prin acordarea de autorizații, guvernele sunt la limita încălcării dreptului la libera exprimare. Faptul de a sta în fața unui grup de oameni și de a le vorbi nu poate fi făcut ilegal pentru că în esență este doar o simplă discuție. Această filosofie stă adesea în spatele faptului ca statul nu se implică în acordarea de autorizații ghizilor turistici, reglementarea rămânând la nivelul organizațiilor profesionale.

¹ Pledoaria avocatului Robert McNamara a inclus argumentarea: "Pur și simplu, guvernul nu are autoritatea de a decide cine are voie să vorbească", a spus McNamara. "Guvernul nu are autoritatea de a amenda oamenii pentru că se angajează în discuții neautorizate. Este la fel de scandalos ca orașul Philadelphia să decidă că vrea să acorde licențe pentru ghizii de turism cum ar fi dacă orașul ar înființa un minister al sporturilor pentru a decide cine are voie să vorbească despre baseball sau un nou departament pentru a determina cine este calificat să fie actor."

Ghizii montani organizează și ghidează excursii montane, drumeții și excursii de schi, escaladă pe gheață, pe stâncă și expediții. Excursiile organizate de un ghid montan se desfășoară ținând cont de gestionarea profesionistă a riscurilor inerente activității și încercarea de a se obține un risc rezidual acceptabil. Pericolul (nedeterminat) rămâne și trebuie să fie acceptat de comun acord de către client și ghid.

Profesia de ghid montan implicând prin natura sa mai multe riscuri decât alte activități, face obiectul unor reglementări mai detaliate (comparativ cu reglementarea autorizării altor tipuri de ghizi). Toate statele care fac obiectul prezentului studiu (și în care se practică turismul montan) au reglementări complexe pentru autorizarea ghizilor montani. În general, se împletesc reglementări din domeniul alpinismului cu cele din domeniul sportului și cu abilitățile de comunicare și îndrumare. Astfel, există cerințe minime pentru:

- experiență anterioară solidă în domeniul alpinismului și/ sau al sportului;
- aptitudini personale;
- formare și calificare profesională (de profil) detaliată ce include formare teoretică și practică;
- promovarea de examene teoretice și de probe de teren;
- reînnoirea periodică a autorizației prin efectuarea de formări continue.

Dezvoltarea recentă a ciclismului montan (*mountain bike*) a dus la apariția ocupației de ghid de mountain bike, care este mai puțin precis reglementată, fiind la începuturile sale. Inițiativa este preluată de [Organizația Europeană de Ghizi-Instructori de Mountain Bike \(European Organisation of Mountain Bike Instructor-Guides EO-MTB ING\)](http://europeanbikeguides.com/become-a-licensed-guide/), care se autodefinește ca „rezultatul primei uniuni colective de competențe, cunoștințe și experiență de la cele mai importante organizații de formare în domeniul MTB din întreaga Europă, creând cea mai importantă sursă europeană de expertiză pe tema instruirii instructorilor-ghid de MTB”. Obiectivul declarat: definirea, dezvoltarea și reprezentarea profesiei de instructor-ghid de *mountain bike* la nivel național și internațional. Organizația are ca membri asociații de ciclism/ de *mountain bike* din țări europene. Acestea oferă, prin secțiunea dedicată a paginii web a organizației – <http://europeanbikeguides.com/become-a-licensed-guide/> – informații despre modul cum doritorii pot deveni instructori-ghizi certificați. Programele de certificare a ghizilor-instructori de *mountain bike* se desfășoară prin organizațiile naționale membre și parteneri ale EO-MTB ING din țările de apartenență. Există 8 organizații membre din: Franța, Elveția, Slovenia, Olanda, Marea Britanie, Polonia, Danemarca și Norvegia. Acestea sunt pe cale să li se alăture organizații de profil din Austria, Germania și România. RIMS – Romanian Institute for MTB Skills este organizația din România care declară: „În calitate de membru aspirant al Organizației Europene de Ghizi-Instructori MTB (EOMTBING), RIMS adoptă și implementează în România cea mai completă schemă europeană de instruire, la standardele de profesionalism ale unor țări cu tradiție în domeniu,

precum Franța și Elveția, deja membre active ale EOMTBING. Totodată, RIMS oferă membrilor oportunitatea de colaborare profesională cu companii de 'guiding' din Europa.”²

Ocupația de ghid turistic este considerată o profesie liberală, iar prin urmare veniturile sunt variabile depinzând mult de natura obiectivelor turistice/ dificultatea traseului, durata sezoanelor, specificul regiunilor, numărul de turiști, gradului de implicare al ghidului etc. Este dificil de a cuantificat veniturile în acest domeniu. Câteva indicații orientative pot fi găsite pe paginile internet de recrutare, ale institutelor de cercetare ori pe forumuri.

Astfel, conform site-ului [SalaryExpert](#), al Institutului de Cercetare în Economie, salariul mediu brut al unui ghid de turism în Germania este de 27.383 EUR sau un tarif orar echivalent de 13 EUR. În plus, aceștia câștigă un bonus mediu de 392 EUR. Un ghid turistic *entry level* (1-3 ani de experiență) câștigă un salariu mediu de 22.127 EUR. La celălalt capăt al scalei, un ghid turistic senior (8+ ani de experiență) câștigă un salariu mediu de 32.371 EUR. În Franța, salariul mediu brut al unui ghid turistic este de 21.392 EUR sau un tarif orar echivalent de 10 EUR; aceștia câștigă un bonus mediu de 306 EUR. Salariul mediu brut al unui ghid turistic în Spania este de 17.312 EUR sau un tarif orar (echivalent și cu un bonus mediu) de 248 EUR. Pentru Italia, salariul mediu anual este de 18.604 EUR sau un tarif orar echivalent de 9 EUR; bonusul mediu ajunge la 266 EUR. Estimarea salariilor se bazează pe date din sondaje salariale colectate direct de la angajatori și angajați (anonimizat) din țările respective.

Salariul mediu al unui ghid în Marea Britanie este de circa 22.000 lire sterline anual, conform paginii web [Check-a-Salary](#).

Informații mai detaliate despre venituri în SUA sunt disponibile pe [CruiseJobFinder](#): „Ghizii turistici locali câștigă, de obicei, 8 - 12 dolari pe oră, mai mult în anumite locații, pe măsură ce devin mai experimentați. „Atențiile” sunt sumele primite în plus față de acest quantum. Ghizii turistici care oferă servicii locale într-o altă limbă decât engleză pot fi plătiți mai mult. Iar ghizii turistici cu licență, în New York, Washington DC și New Orleans, câștigă de obicei 50 de dolari sau mai mult pe oră. „În general, ghizii turistici câștigă între 50 și 150 de dolari pe zi ca salariu de bază. În plus, majoritatea ghizilor primesc atenții de la turiști, ceea ce le poate crește substanțial veniturile. Zilele din afara turului petrecute pentru pregătirea documentelor și a comentariilor nu sunt remunerate, deși modul calitativ în care ghizii îndeplinesc aceste sarcini poate avea un mare impact asupra valorii atențiilor primite.

De menționat că înscrierea într-o organizație internațională (sau europeană, [de exemplu](#)) a ghizilor și/sau a asociațiilor locale de ghizi asigură certificarea superioară a instructorilor, accesul la practicile de afaceri, participarea la rețele specializate și accesarea resurselor și celor mai noi date tehnice (cu privire la echipamente, de exemplu) dar și alte informații suplimentare cu privire la criteriile de licențiere din diverse state etc.

² [Despre – RIMS Romanian Institute for MTB Skills \(institutmtb.org\)](#)

Austria

Profesia de ghid turistic (ca întreprinzător independent) este reglementată prin articolul 108³ din [Ordonanța federală privind comerțul](#) (Gewerbeordnung, BGBl. nr. 194/1994). Ghizii turistici au nevoie de o autorizație/licență comercială și de un certificat de calificare și pot folosi alte persoane ca ghizi turistici numai dacă acestea dețin certificatul de calificare. Condițiile prealabile pentru obținerea certificatului de calificare sunt reglementate într-o ordonanță separată (Fremdenführer-Befähigungsprüfungsordnung).

Autorizația de profesare este eliberată de către autoritatea administrativă districtuală competentă. Ghizii turistici trebuie să fie membri ai Camerei de Comerț austriece.

Cursul pentru obținerea certificatului de calificare cuprinde cel puțin 250 de ore efectuate în cadrul unei instituții acreditate de stat. Cursul include subiecte precum istoria, cultura, arta, politica, administrarea afacerilor, contabilitatea, dreptul, geografia și primul ajutor și presupune, de asemenea, efectuarea de excursii și aplicarea practică a conținutului. Costurile cursului variază în funcție de instituția care îl oferă. Acesta durează aproximativ 3-4 semestre (în paralel cu activitatea profesională curentă). Certificarea calificării se obține în urma unui examen care are o parte teoretică și una practică.

În afară de ghizii turistici, există, de asemenea, reglementări privind ghizii montani și de schi la nivelul provinciilor federale.

Cehia

Există două tipuri de ghizi în Republica Cehă: ghizi turistici și ghizi montani, conform [Decretului Guvernului nr. 278/2008 privind comerțul](#).

Ghizii turistici trebuie să dețină o formă de societate comercială (sau trebuie să fie angajați de o persoană care deține o astfel de societate) în conformitate cu dispozițiile generale definite de [Legea privind societățile comerciale \(nr. 455/1991 Coll.\)](#).

Nu există calificare profesională specială pentru ghizii turistici - activitatea acestora este reglementată de Legea privind societățile comerciale drept „meserii necalificate”: meseriile

³ Alin. (4) Autoritatea eliberează persoanei îndreptățite să exercite comerțul un act de identitate cu fotografie cu ocazia notificării în conformitate cu articolul 340. Orice restricție locală și factuală a autorizației, precum și limbile străine pe care le vorbește comerciantul trebuie să fie înscrise în identificare; de asemenea, pot fi înscrise domeniile în care comerciantul dovedește cunoștințe speciale în fața autorității administrative districtuale într-un mod adecvat. Actele de acreditare trebuie să îndeplinească cerințele necesare pentru controlul persoanei în cauză. Ministrul federal al Economiei și Muncii stabilește prin decret modul în care acreditările trebuie să îndeplinească aceste cerințe în ceea ce privește echipamentul lor.

necalificate sunt meserii pentru a căror exercitare legea nu necesită nicio dovadă de competență profesională sau de altă natură. Singura obligație a ghizilor este de a purta un ecuson de identificare în tipul tururilor ghidate.

Spre deosebire de acestea, activitățile ghizilor montani sunt definite ca „meserii reglementate”, în cazul cărora o condiție pentru desfășurarea meseriei este competența profesională. Cerințele pentru obținerea autorizației în cazul ghizilor montani (activități de asistență turistică în zonele montane) sunt definite de Legea privind societățile comerciale, anexa 5:

- a) studii medii cu examen de absolvire a școlii și calificare profesională pentru activități de asistență turistică în zonele montane, în conformitate cu legislația specifică sau
- b) un certificat de recalificare sau dovada altor titluri de calificare profesională eliberate de o instituție acreditată de Ministerul Educației, Tineretului și Sportului sau de către un minister în a cărui competență intră sectorul în care se desfășoară activitatea profesională, plus patru ani de experiență profesională.

În cazul ghizilor montani, certificatul (obținut în urma promovării examenului) este eliberat de către o instituție autorizată. În prezent, există 3 instituții autorizate în Republica Cehă: Asociația Cehă a Ghizilor Montani, Serviciul de Salvare Montană din Republica Cehă și KORU Consulting.

Croația

În conformitate cu [Legea privind furnizarea de servicii turistice](#), examenul de certificare de ghid turistic se desfășoară în fața unei comisii de examinare, cu includerea instituției de învățământ superior relevantă din fiecare județ (sau din proximitate) – comisia fiind numită prin decizia ministrului turismului. Prin urmare, ghizii de turism își obțin licența în urma unui examen care se desfășoară în fiecare județ.

Instituțiile de învățământ superior relevante sunt cele care organizează cel puțin programe de studii profesionale sau universitare de licență în domeniul turismului sau care au orientare sau cursuri din domeniul turismului. Programul examenului de certificare pentru ghizi turistici constă în partea generală și o parte specială - pentru situri protejate (localități) județe.

De exemplu, instituția de învățământ superior relevantă din Zagreb este Facultatea de Economie și Afaceri/ Departamentul de Turism. Aceasta stipulează următoarele criterii: absolvirea cel puțin a școlii secundare, minim o limbă străină vorbită în mod activ, înscrierea și plata costurilor examenului. Cursul de formare se desfășoară conform programului de

examinare la Facultatea de Economie și Afaceri/ Departamentul de Turism din Zagreb, cu o taxă de 5100 HRK.

Comitetul Olimpic Croat și Asociația Croată a Ghizilor Montani sunt autorizate să acorde licențe pentru ghizii montani. Potențialii ghizi montani trebuie să fie membri ai Asociației Croate a Ghizilor Montani, să fi terminat școala montană și să fi participat la mai multe weekend-uri de pregătire. Asociația oferă mai multe weekend-uri de formare cu o taxă de 400-500 HRK.

Licențele pentru „liderii montani” (un anumit tip de pregătire profesională) sunt acordate de Comitetul Olimpic Croat și de Asociația Croată a Ghizilor Montani, care face parte din Uniunea Asociației Internaționale a Liderilor Montani.

Elveția

Furnizorii de servicii profesionale din Elveția au nevoie, de regulă, de licențe (de autorizații de funcționare). Acordarea licențelor nu este întotdeauna reglementată la nivel federal și poate fi transferată la nivelul cantoanelor, astfel încât cerințele variază în funcție de acest lucru. Este posibil ca unele cantoane să nu solicite licențe pentru un anumit serviciu, în timp ce altele le solicită.

În prezent, organizațiile turistice mai mari, cum ar fi centrele de informare turistică din Berna, Basel, Zurich, Aarau, Solothurn etc. sau operatorii de turism organizează cursuri de scurtă durată specifice ofertei lor.

De curând, Asociația Elvețiană a Ghizilor Turistici ([Association Suisse des Guides Touristiques](#)-ASGT), împreună cu organizațiile partenere Asociația Turistică Elvețiană ([Schweizer Tourismus-Verband](#)-STV) și Asociația Elvețiană de Transport rutier ([Schweizerischer Nutzfahrzeugverband](#)-ASTAG), a preluat oficial responsabilitatea pentru crearea noii diplome federale oficiale de "ghid turistic" care va fi aplicabilă la nivelul întregii țări.

„Noua diplomă” se va obține pe baza examenelor profesionale care vor consta în probe scrise, prezentări, jocuri de rol și întrebări pe teme relevante. Această diplomă va fi recunoscută de Confederație, autoritatea competentă [Secretariatului de Stat pentru Educație, Cercetare și Inovare-SEFRI](#). Absolvenții vor primi un certificat din partea Confederației și vor fi autorizați să folosească titlul protejat: *Ghid turistic cu atestat profesional federal*.

Ghizii montani din Elveția lucrează independent și în cadrul școlilor de alpinism/birourilor de ghizi, colaborează cu organizații turistice oficiale – prin intermediul cărora oferă servicii profesionale. Programul de lucru variază în funcție de anotimpuri și de condițiile meteorologice.

Ghizii montani au nevoie de o autorizație de funcționare, conform [legii privind activitățile cu risc](#). Autorizația trebuie obținută de la cantonul în care își au reședința sau în care se află sediul societății. De menționat că autorizația emisă de o autoritate cantonală este valabilă pe întreg teritoriul elvețian, conform art. 8 al legii sus menționate. Principala cerință pentru a obține autorizația este deținerea unei calificări sau a unui atestat profesional.

[Asociația Elvețiană a Ghizilor Montani](#) - ASGM oferă cursuri de formare în domeniu iar atestatul profesional federal se obține în urma unui examen administrat de ASGM. Condiții prealabile pentru formarea de ghid sunt:

- Vârsta minimă de 18 ani;
- Experiență solidă în alpinism de vară și de iarnă minim 3 ani (drumeții și *trekking*, munte înalt, schi de tură, *freeride*, escaladă sportivă (stâncă), escaladă pe gheață, utilizarea echipamentului de urgență și de salvare);
- Cerințe minime de [parcursuri montane](#);
- Pregătirea în alpinism constituie un avantaj;
- Reziliența fizică și mentală;
- Sociabilitate și empatie;
- Abilitatea de a comunica;
- Competențe pedagogice și didactice;
- Interes pentru natură și mediu;
- Competențe lingvistice (limbi străine).

Condițiile prealabile pentru promovarea examenului federal sunt:

- Absolvirea unei formări profesionale de bază sau a unei formări echivalente;
- Finalizarea cu succes a tuturor modulelor de pregătire ASGM sau recunoașterea echivalenței;
- Dovada unei experiențe de cel puțin 2 ani în calitate de ghid montan aspirant;
- Fără antecedente penale incompatibile cu profesia.

Franța

În Franța sunt două tipuri principale de ghizi:

1. Ghidul lector (*guide conférencier*)

Articolul L221-1 din [Codul turismului](#) stipulează: „conducerea vizitelor ghidate în muzeele din Franța și la monumentele istorice” poate fi asigurată numai de „persoane calificate, titulare ale atestatului de ghid și lector profesionist”. Această profesie se adresează în mod prioritar celor care au studiat istoria patru-cinci ani în cadru universitar.

Acest statut este disponibil pe site-ul internet al Ministerului de Interne: <http://www.prefectures-regions.gouv.fr/ile-de-france/Region-et-institutions/Demarches-administratives/Carte-professionnelle-de-guide-conferencier/Carte-professionnelle-de-guide-conferencier>

Ghidul lector trebuie să dețină autorizația profesională specifică (care se eliberează în special în baza unei calificări profesionale de ghid lector), precum și celor ce dețin o diplomă de masterat ce a inclus cursuri de ghid lector și o limbă modernă alta decât franceza; titularilor unei diplome de master cu o experiență de minim un an în domeniul prezentării orale a patrimoniului și care au cunoștințe de nivel minim C1 a unei limbi străine moderne, regionale sau limbajul semnelor francez.

Autorizația (cardul) de ghid lector profesionist este emis de prefectură.⁴ Cardul profesional este valabil pe întreg teritoriul Franței și nu este însoțit de nicio legitimație. Cardul în sine poate fi folosit ca ecuson.

2. Ghidul montan

Activitatea de ghid montan face obiectul aplicării articolului L. 212-1 din [Codul sportului](#), care solicită certificări specifice.

În calitate de profesor de sport, ghidul montan trebuie să dețină o diplomă, un titlu profesional sau un certificat de calificare ce garantează competența sa în ceea ce privește siguranța participanților și a terților la activitatea fizică sau sportivă în cauză, titlu înregistrat în *Repertoriul național al certificărilor profesionale*. Pentru a lucra ca ghid montan, persoana în cauză trebuie să dețină și o diplomă de stat în alpinism-ghidaj montan.

Profesia de ghid montan necesită capacități fizice, tehnice și mentale. Formarea este asigurată de Școala Națională de Schi și Alpinism (*l'École nationale de ski et d'alpinisme - Ensa*). La fiecare 6 ani, este obligatoriu un curs de perfecționare. O persoană poate deveni ghid montan doar după o carieră de alpinist amator cât mai amplă. Diploma se obține adesea după zece ani de practică intensivă, alternând stagii de practică de amatori și stagii de formare. Pregătirea se desfășoară pe parcursul a 40 de luni în cadrul unui program de formare prin muncă-studiu.

Diplomele străine sunt acceptate de către ministrul sportului, dar numai după primirea avizului Comisiei de recunoaștere a calificărilor, aflată în subordinea ministrului.

⁴ Franța este împărțită în 101 departamente.

De menționat: alpinismul și activitățile conexe sunt considerate ca fiind activități care au loc într-un „mediu specific”(SE), indiferent de zona în care se desfășoară. Prin urmare, practicarea lor necesită respectarea măsurilor de siguranță specifice⁵.

Germania

În principiu, în Germania activitatea de ghid turistic (sau ghid de oaspeți conform terminologiei germane) nu este considerată, din punct de vedere juridic, o profesie de formare profesională. Mai degrabă, ghidul turistic/ ghidul de oaspeți reprezintă o profesie liberă, care se învață prin formare continuă și este - de obicei - exercitată ca o a doua profesie. În exercitarea activității lor, ghizii de turism sunt supuși reglementărilor din dreptul civil, fiscal și comercial.

Deoarece ghizii turistici nu sunt doar experți în cultura și istoria regiunii, ci și prezentatori și animatori, trebuie să dețină o serie de competențe distincte. [Comitetul European de Standardizare \(CEN\)](#) a stabilit anumite cerințe minime pentru formarea profesională a ghizilor turistici în 2008. Conform normelor DIN EN 15565 ale [Institutului German de Standardizare](#), aceste cerințe au devenit valabile și în Germania.

În prezent, [Asociația Federală a Ghizilor de Turism din Germania](#) oferă formare și educație continuă pe baza cerințelor minime DIN EN 15565 și eliberează certificate de formare continuă sau de calificare corespunzătoare, de exemplu sub formă de atestate de calitate după finalizarea cursurilor de formare și promovarea cu succes a examenelor.

Cu toate acestea, **finalizarea cu succes a unui astfel de curs nu este o condiție prealabilă obligatorie** pentru a lucra ca ghid turistic.

Pentru certificarea în conformitate cu DIN EN 15565, cel puțin 600 de ore de formare modulară sunt obligatorii (concepție flexibilă în funcție de nevoile regiunii turistice și de situația profesională; formare continuă, compactă sau pas cu pas; accent pe conținut).

Formarea include:

- formare practică;
- formare în leadership;
- limbaj și comunicare;
- cunoștințe factuale, tehnice generale și specifice unui domeniu;
- noțiuni de drept și fiscalitate;
- turism durabil;
- examen.

⁵ menționate la articolul L. 212-2 din Codul sportului; Pentru mai multe informații: articolele L. 212-1, R. 212-84 și D. 212-67 din Codul sportului

Absolvenții se pot numi „ghizi certificați” și au dreptul de a utiliza certificatul obținut. Odată acordat, certificatul este valabil timp de trei ani și se prelungește după finalizarea cu succes a unor cursuri (suplimentare) de formare. Calificarea de ghid turistic în conformitate cu orientările Asociației Federale a Ghizilor de Turism din Germania costă aproximativ 50 EUR per participant. Costul examenului este de 100 EUR per participant⁶.

În Bavaria, profesia de **ghid montan și de schi certificat de stat** este reglementată. Situația este diferită în cazul activității de ghid de drumeții montane: această profesie nu este reglementată legal. Cu toate acestea, există, de asemenea, anumite oportunități de calificare și formare în acest domeniu, care sunt concepute de asociațiile profesionale.

Activitatea de ghid montan și ghid de schi certificat de stat este un titlu profesional protejat din punct de vedere juridic în Bavaria și în toate celelalte landuri alpine, care poate fi utilizat în Bavaria numai de către cei care au absolvit cu succes formarea în conformitate cu reglementările privind formarea și examinarea pentru instructorii sportivi specializați în profesii libere din Bavaria⁷.

Pentru a îndeplini aceste cerințe legale, trebuie urmat un curs de formare de aproximativ trei ani, care este supervizat de Universitatea Tehnică din München și organizat de [Asociația Ghizilor Germani Montani și de Schi](#) (Verband Deutscher Berg-und Skiführer-VDBS) în cooperare cu Ministerul Bavarez al Educației și Afacerilor Culturale⁸.

Una dintre condițiile prealabile pentru participarea la această formare este „abilitatea personală peste medie a unui *all-rounder* pe stâncă, gheață, teren mixt, precum și pe schiuri”, care trebuie dovedită în cadrul unui examen.

Conținutul formării:

- tehnici de ghidare și asigurare pe stâncă, gheață și zăpadă;
- evaluarea avalanșelor;
- managementul riscului;
- teoria echipamentului și a asigurării;
- conștientizarea zăpezii și a avalanșelor, orientare, meteorologie;
- studii de accidente/prim ajutor;
- tactici și tehnici de ghidare;
- anatomie și fiziologie;
- ecologie.

Formarea durează cel puțin 2 ani și jumătate și costă câteva mii de euro⁹.

Pentru formarea și calificarea ghizilor montani, atât Asociația Ghizilor Germani Montani și de Schi (VDBS), cât și Uniunea Asociațiilor Internaționale a Ghizilor Montani (UIMLA) au elaborat linii directoare și specificații conform cărora VDBS oferă cursuri de formare

⁶ <http://www.deutschertourismusverband.de/index.php?id=583>

⁷ <http://www.gesetze-bayern.de/Content/Document/BayAPOFspl/true>

⁸ <https://vdb.de/ausbildung/bergfuehrer/>

⁹ <https://vdb.de/ausbildung/aktuelle-lehrgaenge/>

corespunzătoare și ulterior acordă certificatele UIMLA International Mountain Leader sau IVBV Mountain Guide, care, potrivit VDBS, sunt „singurele calificări recunoscute la nivel mondial pentru ghidajul comercial în munți”.

Grecia

În Grecia, mai multe instituții sunt autorizate să acorde licențe de ghid turistic. Prin urmare, nu există o singură instituție care să dețină monopolul acordării licențelor, ci există o concurență între mai multe instituții. Următoarele instituții sunt competente să acorde licențe de ghid turistic: școlile de ghizi turistici, Ministerul Turismului - care oferă cursuri de scurtă durată, institutele de formare profesională, instituții de învățământ superior în domeniul turismului.

Există o clasificare a ghizilor din Grecia, în următoarele categorii:

- ghizi turistici,
- ghizi montani;
- ghizi de turism religios și pelerinaj.

În conformitate cu dispoziția legală de la articolul 1 din Legea 710/1977, autorizarea exercitării profesiei de ghid, acordată de Organizația Națională Elenă de Turism, este valabilă fie la nivel național, fie la nivel local, în funcție de pregătirea ghidului și de nevoile turismului.

În cadrul școlilor de ghizi turistici sunt acceptați cetățeni greci, cetățeni UE și non-UE (dacă sunt rezidenți legali în Grecia și cunosc limba greacă la nivelul C1), cu acordarea unui sistem de puncte. Toți candidații, indiferent de diplomele lor, trebuie să cunoască cel puțin o limbă străină (în afară de limba greacă) (certificare la nivel C2).

Programul de studii include educație teoretică și vizite în muzee, monumente, peisaje arheologice și istorice, excursii educaționale pe teren, proiecte-ghid și examene scrise și orale.

La cursurile de scurtă durată pot participa absolvenți ai departamentelor de arheologie, istorie, istorie și arheologie, istorie a arheologiei și antropologie socială, istorie a arheologiei și managementul resurselor culturale și istorie și etnologie. Participanții trebuie să vorbească fluent cel puțin o limbă străină (certificare de nivel C2). Cursurile includ formarea participanților în teoria și metodele moderne de ghidare turistică.

Institutele de formare profesională/vocațională oferă formare absolvenților de liceu sau absolvenților de învățământ superior. Studiile în cadrul Institutelor de formare profesională durează 4 semestre de pregătire teoretică și practică și 1 semestru de stagiu în unități turistice.

- Studiile în instituțiile de învățământ superior turistic durează 7 semestre și sunt gratuite;
- Studiile în Institutele de Formare Profesională durează 4 semestre de pregătire teoretică și practică, cu o durată totală de 1.200 de ore pe specializare și 1 semestru de stagiu (960 de ore). Studiile în Institutele de formare profesională ale Ministerului Turismului sunt gratuite;
- Costul participării la cursurile de scurtă durată (2 luni) variază, în funcție de numărul final de cursanți înscriși și de costul de implementare (28.000EUR). Această sumă este estimată între 700 și 933EUR;
- Studiile în cadrul școlilor de ghizi turistici sunt gratuite și durează 2 ani universitari.

Ministerul Turismului are în competența sa următoarele unități academice:

- 2 instituții de învățământ superior în domeniul turismului, în Rodos și Creta.
- 8 institute de formare profesională, în Attica, Salonic, Creta, Rodos, Argos, Corfu, Galaxidi și Alexandroupoli.

Programul de studii are ca rezultat obținerea unei diplome de formare profesională.

Absolvenții sunt capabili să participe la examene de certificare a formării profesionale, care duc la obținerea unei diplome de specializare profesională de nivel superior. În plus, ministerul, în cooperare cu universitățile, organizează cursuri de scurtă durată privind profesia de ghid. Odată cu finalizarea cu succes a cursului, participanții au posibilitatea de a practica profesia de ghid.

Polonia

Profesia de ghid turistic în Polonia este reglementată prin [Legea 29/1997 privind serviciile hoteliere și serviciile de ghidaj turistic și ghizi turistici](#)¹⁰. În temeiul acestei legi, categoriile de ghizi sunt:

- ghidul turistic - acea persoană care îndrumă în mod profesionist turiștii sau vizitatorii în zone, locații și facilități selectate, oferindu-le informații profesionale și exercitând grijă asupra turiștilor sau vizitatorilor în măsura în care rezultă din contract. Există două tipuri de ghizi turistici:
 - 1) ghizi turistici urbani / pentru orașe;
 - 2) ghizi turistici pentru regiuni sau rute turistice.
- ghizi montani - pentru zonele montane;
- ghid însoțitor (*tour guide*) - persoană care are grijă de turiști și supraveghează modul de prestare a serviciilor pentru aceștia în numele organizatorului și care oferă informații de bază despre țara și locul vizitat.

¹⁰ Ustawa o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych; text consolidat în Jurnalul de legi [Dziennik Ustaw] din 2019, poziția 238

În conformitate cu art. 21 alin. 1 pct. 1b din [Legea 29/1997 privind serviciile hoteliere și serviciile de tur operator și de ghid turistic](#), profesia de ghid urban, ghid rural sau de ghid turistic poate fi exercitată de o persoană care¹¹:

- 1) are peste 18 ani;
- 2) a absolvit învățământul secundar;
- 3) nu a fost condamnată pentru infracțiuni intenționate sau alte infracțiuni legate de îndeplinirea sarcinilor de ghid turistic sau de ghid de turism.

Ghizii turistici și ghizii de turism care lucrează pentru o agenție de turism care organizează excursii pentru turiști străini sau excursii în străinătate trebuie să documenteze cunoașterea unei limbi străine¹².

În baza legii, **ghidul montan** este o persoană care:

- 1) are peste 18 ani și nu a fost condamnată pentru infracțiuni intenționate sau alte infracțiuni legate de îndeplinirea sarcinilor de ghid turistic sau de ghid de turism;
- 2) a absolvit învățământul secundar sau a absolvit cursuri teoretice și practice și a promovat examenul de ghid montan.

Candidatul la profesia de ghid montan trebuie să urmeze o formare de specialitate și să susțină un examen în fața unei comisii numite de mareșalul voievodatului care are jurisdicție asupra zonei montane respective (Tatra, Beskidy sau Sudeți). Normele de desfășurare a cursurilor sunt definite în [Ordinul ministrului sportului și agrementului privind obținerea licențelor de ghid montan](#)¹³. Astfel, ordinul stabilește numărul de ore de formare¹⁴.

Formarea pentru ghid montan de clasa a 3-a durează cel puțin:

- 140 de ore de cursuri teoretice; 10 ore de pregătire practică de prim ajutor; 40 de zile de pregătire practică în teren (Beskidy sau Sudeți);
- 140 de ore de cursuri teoretice; 10 ore de pregătire practică de prim ajutor; 60 de zile de pregătire practică pe teren (Tatra);

În cazul formării pentru ghid montan de clasa a 2-a și clasa I (Beskidy sau Sudeți):

- 76 de ore de cursuri teoretice, 8 ore de pregătire practică de prim ajutor, 20 de zile de pregătire practică pe teren.

Programul de formare pentru ghizi montani de clasa a 2-a și 1-a (Tatra) include cel puțin: 24-69 de ore de cursuri teoretice, 6-8 ore de pregătire practică de prim ajutor, 28-40 de zile de pregătire practică pe teren.

Pregătirea candidaților pentru ghizi montani se realizează de către entități înscrise în "registru organizatorilor de cursuri" ținut de mareșalul voievodal.

¹¹ articolul 22 din Legea privind serviciile hoteliere și serviciile de tur operator și ghid turistic

¹² articolul 31 din Legea privind serviciile hoteliere

¹³ Rozporządzenie Ministra Sportu i Turystyki w sprawie nabywania uprawnień przewodnika górskiego; Jurnalul de legi [Dziennik Ustaw] din 2014, poziția 868

¹⁴ anexele nr. 3-5

În conformitate cu [Ordinul ministrului sportului și turismului din 26 iunie 2014 privind cuantumul taxelor de verificare a calificărilor persoanelor care solicită licența de ghid montan și de verificare a cunoștințelor de limbă străină, precum și cuantumul remunerației membrilor comisiilor de examinare pentru ghizi montani și de examinare a cunoștințelor de limbă străină](#)¹⁵, cuantumul taxelor pentru verificarea calificărilor persoanelor care solicită licența de ghid montan sunt:

- a) 120 PLN¹⁶ - pentru partea teoretică a examenului, care include un test oral și un test scris;
- b) 210 PLN - pentru partea practică a examenului.

Portugalia

În Portugalia, cadrul legal este reprezentat de [Legea nr. 92/2011 din 27 iulie 2011](#),¹⁷ care stabilește sistemul juridic de reglementare a accesului la profesii (SRAP).

Prin urmare, Legea nr. 92/2011 a simplificat accesul la mai multe profesii prin eliminarea cursurilor de formare obligatorii, a certificatelor de formare profesională și a atestatelor profesionale. În special, de la intrarea în vigoare a acestui act legislativ, ghizii-interpreți, traducătorii, șoferii de turism și managerii de turism nu mai au nevoie de diplome, certificate de formare profesională sau atestate profesionale. Profesia nu mai este reglementată.

În cazul specific al „ghizilor de mare și de munte”, această chestiune este deosebit de importantă pentru Regiunea Autonomă Madeira, deoarece tururile ghidate se desfășoară în principal în „Levadas” (zonă cu canale de irigații/apeducte). Pentru aceste excursii ghizii trebuie să cunoască bine regiunea, care prezintă riscuri ce pot duce la accidente, având în vedere complexitatea geografică a terenului. Acești ”ghizi de mare și de munte” primesc o formare specifică la [Școala Profesională de Ospitalitate și Turism din Madeira](#), care formează și certifică profesioniști în domeniul informării turistice (acces la o activitate profesională certificată). În acest sens, se poate face referire la [Ordonanța nr. 61/2017 din 23 februarie 2017](#), de stabilire a regimului juridic de reglementare, acreditare și calificare pentru desfășurarea activităților de informare turistică în regiune. Cursurile durează trei ani și sunt oferite de Institutele Superioare de Turism și Ospitalitate din întreaga țară. Costul mediu al taxelor de școlarizare este de 1.100 EUR pe an.

¹⁵ Rozporządzenie Ministra Sportu i Turystyki w sprawie wysokości opłat za sprawdzenie kwalifikacji osób ubiegających się o uprawnienia przewodnika górskiego i sprawdzenie znajomości języka obcego oraz wysokości wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnych dla przewodników górskich i komisji egzaminacyjnych języków obcych; Jurnalul de legi [Dziennik Ustaw] din 2014, poziția 862

¹⁶ Złot polonez 1PLN = 1,0372 RON (23.09.2022)

¹⁷ Aceasta a abrogat [Ordonanța nr. 26-O/80 din 19 ianuarie 1980](#), care stabilea normele de bază pentru formarea profesională a agenților de informare turistică.

Dar după cum s-a menționat anterior, din 2011 nu mai este obligatorie existența unei diplome sau a unei formări specifice pentru a desfășura activități profesionale în acest domeniu.

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

În Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord ghizii turistici nu au nevoie de un atestat pentru a-și exercita profesia. Nu există calificări oficiale necesare pentru a deveni ghid turistic și nici un sistem oficial de autorizare, dar există mai mulți furnizori de formare profesională. Printre aceștia se numără breasla ghizilor de turism [Guild of Tourist Guides](#) și [Institute of Tourist Guiding](#) (care organizează tururile *Blue Badge* pentru case și clădiri istorice celebre).

Institute of Tourist Guiding are o pagină web intitulată *Cum să devii ghid turistic* (How to Become a Tourist Guide). Institutul clasifică meseria de ghid turistic în trei categorii de ghidare:

- într-un loc specific (și/sau traseu fix);
- în cadrul unor tururi ghidate și
- într-un vehicul în mișcare.

Institutul organizează un [sistem de ecusoane](#), în cadrul căruia candidații urmează un curs și, dacă promovează examenul de absolvire, primesc unul dintre cele trei tipuri de ecusoane. Culoarea ecusonului pe care îl deține o persoană determină care dintre modalitățile de mai sus poate fi folosită:

- 1) *ecuson alb*, deținătorul poate oferi servicii de ghidaj doar într-un loc specific sau o plimbare ghidată pe un traseu fix. Poate lucra, de exemplu, într-un muzeu;
- 2) *ecuson verde*, deținătorul poate, de asemenea, să ofere ghidaj într-un loc specific, dar poate, de asemenea, să însoțească oamenii în plimbări ghidate. Deținătorii au calificarea să facă acest lucru într-o zonă specifică, care poate fi o zonă urbană sau o zonă rurală.
- 3) *ecuson albastru*: deținătorul are calificarea de a face toate cele trei moduri de ghidare. Într-o regiune specificată, aceștia pot ghida oamenii în jurul atracțiilor, îi pot duce la plimbări ghidate și îi pot duce și la bordul unor vehicule în mișcare.

Cursurile de formare sunt organizate, în general, de asociațiile locale de ghizi turistici, prin intermediul unor site-uri specializate sau de către alte organizații locale (grupuri de interes local), ca răspuns la cererea de noi ghizi în zonele specifice.

De exemplu, formarea oferită de Institute of Tourist Guiding Qualified Trainers asigură calificarea în vederea obținerii unui ecuson albastru (*Blue Badge*) - pregătirea durează un an. Acest curs special de formare presupune un mix instructiv, tutoriale și vizite practice. Institutul oferă detalii despre cursurile pe pagina sa web de cursuri - [Courses Running](#).

Taxa pentru acest curs de formare este de 3.600 de lire sterline, plus taxele de examinare (care, pentru un curs de obținere a ecusonului albastru, pot fi de cel puțin 1.000 de lire sterline. Asociația profesională [British Guild of Tourist Guides](#) oferă burse pentru cei care au nevoie de sprijin financiar.

Spania

Nu există o clasificare oficială a ghizilor de turism în funcție de specializarea lor profesională. La *nivel regional*¹⁸ se eliberează acreditări publice ca ghizi turistici în general, cu capacitatea de a-și desfășura activitatea acolo unde este necesar, pentru orice monument sau loc care aparține Comunității Autonome.

Criteriile și cerințele pentru obținerea unei certificări oficiale ca ghid turistic sunt stabilite în mod independent de fiecare comunitate autonomă. În principiu, ghizii turistici pot lucra numai pe teritoriul comunității care le-a eliberat acreditarea, iar mutarea într-o altă comunitate pentru a-și desfășura activitatea profesională necesită o cerere prealabilă de autorizare adresată autorităților din regiunea respectivă. Cu toate acestea, multe comunități autonome au liberalizat deja această cerință și permit ghizilor turistici din diferite regiuni să lucreze fără restricții sau cu restricții foarte limitate¹⁹.

Prin urmare, criteriile variază de la o regiune la alta, dar, ca regulă generală, cerințele includ (în cea mai mare parte):

- naționalitatea spaniolă sau cetățenia unui stat UE/ străini cu permis de ședere.
- deținerea uneia dintre următoarele diplome:
 - diplomă de licență, masterat sau orice echivalent;
 - tehnician avansat în ghidaj, informare și asistență turistică;
 - orice alte diplome echivalente în domeniul turismului și în domenii conexe;
 - cunoașterea limbii spaniole și a una sau două limbi străine.

Acreditarea este supusă unui examen public care testează nivelul de cunoștințe și de limbi străine pentru a îndeplini atribuțiile de ghid turistic (în Spania și, în special, în regiunea respectivă). Durata unui curs depinde de tipul de studii și de instituție. Pot exista instituții

¹⁸ Articolul 148.1.18 din Constituția spaniolă: Comunitățile autonome își pot asuma competențe în următoarele domenii: [...] promovarea și planificarea turismului în cadrul zonei sale teritoriale [...].

¹⁹ Astfel, se respectă Directiva 123/2006/CE și actul de transpunere a acesteia în Spania: Legea 17/2009, din 23 noiembrie, privind liberul acces la servicii, și cu Legea 20/2013 privind garanțiile pieței unice.

publice și private care oferă aceste cursuri sau diplome, cum ar fi școli profesionale sau universități. Prin urmare, și prețul diferă considerabil în funcție de instituția de învățământ și de nivelul de studii ales, precum și de perioada de timp implicată.

Cu toate acestea, nu există cursuri specifice pentru a deveni ghid turistic ca atare. Pentru a obține acreditarea, are loc un apel public care stabilește specificul examenului prin care trebuie să treacă toți cei care s-au înscris.

Administrațiile regionale ale comunităților autonome, prin birourile lor de comerț și turism, sunt cele care au competența de a acorda acreditări în funcție de rezultatele examenelor publice.

Statele Unite ale Americii

În SUA, statutul și autorizarea ghizilor de turism este de competența autorităților locale. Unele orașe cer ca ghizii să promoveze teste și să obțină o licență (cum ar fi New York, Washington, New Orleans etc.) însă majoritatea orașelor nu au nicio cerință oficială de calificare profesională sau de autorizare (cum ar fi Detroit, Los Angeles, Florida etc.). În ceea ce privește turismul montan, acesta este gestionat de fiecare parc național în parte.

Washington

Persoanele care oferă turiștilor servicii de ghidaj (dedicat unor obiective turistice) contra cost au nevoie de o autorizație (licență). Licența este administrată de către [Departamentul pentru Consumatori și Afaceri de Reglementare](#) (DCRA) din Washington, în particular de către Direcția pentru Licențe Ocupaționale și Profesionale (OPLA). Aceștia acordă autorizații/licențe pentru orice, de la artiști tatuatori și frizerii la ghizi turistici.

Procesul de obținere a licenței se face integral online. Licența costă 150 de dolari iar reînnoirea ei trebuie făcută în fiecare an, costul fiind tot de 150 de dolari/an. Dacă expiră, se poate reînnoi în termen de cinci ani pentru o taxă de 220 dolari.

Cerințele pentru obținerea licenței sunt:

- vârsta de minim 18 ani;
- competențe de limbă engleză;
- lipsa condamnărilor/ înregistrărilor în cazierul judiciar (în ultimii 5 ani);
- promovarea unui examen sub supravegherea directorului DCRA sau a agentului desemnat de acesta, care să acopere cunoștințele cu privire la clădirile și punctele de interes istoric și general din district.

Principalele obligații impuse prin autorizație/licența sunt:

- Purtarea ecusonului cu licența pe parcursul prestării serviciilor de ghidaj turistic;
- Un ghid turistic nu poate determina un client să fie condus la un punct de interes fără a a-l asigura că (turistul) va fi condus din acel loc la următorul punct de interes care urmează să fie vizitat în cursul turului. Această dispoziție nu se aplică în cazul în care:
 - a) clientul nu se întâlnește cu ghidul turistic la ora și locul prestabilite pentru plecarea spre următorul punct de interes; sau
 - b) clientul face alte aranjamente de călătorie cu ghidul turistic.
- Comunicarea tarifelor în scris, înainte de începerea turului;
- Interzicerea perceperii unei sume mai mari decât taxa inițială pentru turul turistic, fie ca plată pentru mărfuri, mese sau servicii nesolicitate, fie pentru orice alt motiv. Această dispoziție nu se aplică în cazul în care clientul autorizează în mod expres servicii suplimentare din partea ghidului turistic.

New York

În New York este necesară deținerea unei autorizații oficiale pentru a profesa ca ghid turistic. Una dintre condițiile prealabile este ca solicitantul să fie rezident în oraș. Autorizația se obține în urma unui examen similar cu cel din Washington²⁰. Instituția care administrează aceste autorizații este Departamentul pentru Protecția Consumatorilor și a Lucrătorilor din New York ([Department for Consumer and Worker Protection NYC](#)).

De menționat, existența unei asociații locale a ghizilor turistici: Asociația Ghizilor din New York ([Guides Association of New York City](#)), care reprezintă doar circa 10% dintre cei aproximativ 4000 de ghizi autorizați în New York. Asociația oferă premii anuale pentru onorarea ghizilor turistici și a organizațiilor care încurajează și promovează turismul, cultura și conservarea orașului New York, sprijinind în același timp activitatea și contribuțiile ghizilor profesioniști din New York.

Philadelphia

Philadelphia este locul unde în 2007 autoritățile locale – mai precis consilierul local Blondell Reynolds – încercau să emită o reglementare prin care ar fi devenit obligatorie autorizarea ghizilor turistici locali, în urma unui examen. Proiectul de lege prevedea că „nicio persoană nu poate acționa în calitate de ghid turistic pe orice drum public din zona turistică din centrul orașului decât dacă deține un certificat de ghid turistic”.

²⁰ Examenul consta într-un test grila cu 150 întrebări dintr-o bibliografie recomandată. Solicitantul trebuie să răspundă corect la minim 97 întrebări pentru a promova examenul. Taxa de examen este de 50 dolari. Procesul este similar cu testarea cunoștințelor de legislație auto pentru obținerea permisului auto în România.

Trei ghizi locali au intentat proces autorității locale împotriva proiectului de act normativ. Argumentul juridic invocat împotriva proiectului de reglementare a fost încălcarea dreptului de liberă exprimare constituțional de către autoritățile publice care nu pot avea dreptul de a amenda oamenii pentru faptul de a vorbi neautorizat. [Institutul pentru Justiție](#)²¹, prin avocatul Robert McNamara²², a depus plângerea la Curtea Districtuală de justiție din Pennsylvania. În urma reclamației, autoritățile din Philadelphia au renunțat la proiectul de lege.

În prezent, Asociația Ghizilor Turistici din Philadelphia ([Association of Philadelphia Tour Guides](#)) acordă certificarea competențelor de bază în urma unui examen ce constă într-o parte teoretică și una practică. De notat că certificarea nu este obligatorie pentru a profesa, însă aduce recunoașterea profesională și includerea numelui ghidului în directorul online al Asociației.

Ghizi montani

În Statele Unite, zona montană este foarte diversă. Prin urmare, există o diversitate și în ceea ce privește ghizii montani. Există trei discipline principale de ghidare montană: ghidarea pe stâncă (cățărare pe stâncă, escaladă), ghidarea alpină și ghidarea pentru schi. Un profesionist în domeniu poate fi doar ghid de cățărare, ghid de schi sau ghid alpin; sau se poate decide să se alăture celor câtorva care devin ghizi montani complet calificați și certificați în toate cele trei discipline.

Însă, în Statele Unite nu există reglementări uniforme care să prevadă o pregătire formală în domeniul ghidajului montan pentru a lucra efectiv pe teren. Singurul curs universal care trebuie urmat obligatoriu este un curs medical de prim ajutor în sălbăticie (*wilderness first responder medical course - WFR*) de 10 zile. Acest curs este oferit de o multitudine de ONG-uri sau instituții de formare²³.

Deși alte cursuri nu sunt obligatorii, un aspirant este util să urmeze cursuri de calificare pentru a își spori substanțial șansele de a fi angajat pe post de ghid montan.

²¹ Argumentarea petenților a fost că legea privind licențierea ghizilor turistici "va impune o restricție prealabilă neconstituțională asupra reclamanților, cerându-le să se abțină de la a vorbi până când vor trece un examen și vor primi permisiunea unei agenții administrative".

²² "Pur și simplu, guvernul nu are autoritatea de a decide cine are voie să vorbească", a spus McNamara. "Guvernul nu are autoritatea de a amenda oamenii pentru că se angajează în discuții neautorizate. Este la fel de scandalos ca orașul Philadelphia să decidă că vrea să acorde licențe pentru ghizii de turism cum ar fi dacă orașul ar înființa un minister al sporturilor pentru a decide cine are voie să vorbească despre baseball sau un nou departament pentru a determina cine este calificat să fie comediant."

²³ Exemplu de furnizor de formare pentru curs: <https://www.nols.edu/en/coursefinder/courses/wilderness-first-responder-WFR/>

[American Mountain Guides Association \(AMGA\)](#) este singura organizație care pregătește și certifică ghizi pentru toate cele trei discipline de ghidare montană menționate mai sus. Este, de asemenea, singura organizație de formare a ghizilor din SUA care este recunoscută de Federația Internațională a Ghizilor Montani. Certificarea în toate cele trei discipline prin intermediul AMGA, aduce apoi recunoașterea de către [Federația Internațională a Asociației Ghizilor Montani \(IFMGA\)](#) ca ghid montan cu licență internațională. Aceasta este o cerință pentru a lucra în multe alte țări din lume, inclusiv în toată Europa și în unele țări din America de Sud.

În prezent, în Statele Unite există doar aproximativ 100 de ghizi montani cu licență IFMGA. Calificarea IFMGA reprezintă un angajament important și necesită cam la fel de mult timp și bani ca o diplomă medie de master.

Trebuie menționat ca în SUA zonele montane sunt administrate de [National Park Service \(NPS\)](#) care este un birou al [Departamentului de Interne al SUA](#). NPS concesionează anual serviciile comerciale din fiecare parc național către una sau mai multe firme/ organizații. De regulă, acestea sunt cele care angajează ghizii montani în funcție de specificul fiecărei zone.

Webografie

Secretariatul de Stat pentru Educație, Cercetare și Inovare-SEFRI, Elveția [Bergführerin mit eidg. Fachausweis / Bergführer mit eidg. Fachausweis \(admin.ch\)](#)

Asociația Elvețiană a Ghizilor Montani [La formation pour devenir guide de montagne en Suisse \(sbv-asgm.ch\)](#)

Lista parcursurilor minime necesare pentru înscrierea la cursul de ghid montan în Elveția [Anforderungen f 061207 \(sbv-asgm.ch\)](#)

Legea federală privind ghizii montani și organizatorii de alte activități cu risc din Elveția [RO 2013 441 - Loi fédérale sur les guides de montagne et les organisateurs d'autres activités à risque \(admin.ch\)](#)

Codul turismului în Franța [Article L141-2 - Code du tourisme - Légifrance \(legifrance.gouv.fr\)](#)

Codul sportului în Franța [Code du sport - Légifrance \(legifrance.gouv.fr\)](#)

Sindicatul Național al Ghizilor Montani din Franța [Devenir guide | Site officiel des Guides de haute montagne \(guides-montagne.org\)](#)

Ghișeul de calificări, Franța [Guichet Qualifications \(quichet-qualifications.fr\)](#)

Institutul German de Standardizare [DIN - German Institute for Standardization](#)

Organizația Națională Elenă de Turism [Greek National Tourism Organization \(H.Q.\) \(GNTO\) - Greek Travel Pages \(gtp.gr\)](#)

Asociația Ghizilor Turistici Profesioniști din Grecia [Find a professional guide in Greece - Association of Licensed Tourist Guides \(tourist-guides.gr\)](#)

Legea 29/1997 privind serviciile hoteliere și serviciile de tur operator și de ghid turistic din Polonia [Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych \(sejm.gov.pl\)](#)

Institutul de Ghidare a Turiștilor, Marea Britanie [Home: Institute of Tourist Guiding \(itg.org.uk\)](#)

Legislația orașului New York privind acordarea de autorizații: [Consumer Protection & Licensing Laws - DCA \(nyc.gov\)](#)

Procesul ghizilor din Philadelphia (SUA) împotriva proiectului de lege privind autorizarea ghizilor turistici: [Philadelphia Tour Guides - Institute for Justice \(ij.org\)](#)

[Lawsuit targets Philadelphia law requiring licenses for tour guides: Travel Weekly](#)

Organizația Europeană a Instructorilor-Ghizi de Mountain Bike [Home - EO-MTB ing \(europeanbikeguides.com\)](#)

Asociația Profesională a Ghizilor de Mountain Bike [Professional Mountain Bike Instructors Association \(PMBIA\) – Global Industry Certification Standard](#)

Asociația Ghizilor de Mountainbiking Britanici [About ABMG - Association of British Mountain Bike Guides \(a-bmg.co.uk\)](#)

Asociația Ghizilor Montani Americani <https://amga.com/>

Federația Internațională a Asociațiilor Ghizilor Montani <https://ifmga.info/>

Serviciul Parcuri Naționale, SUA <https://www.nps.gov/index.htm>